

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Iosephi Speranzæ, Congregationis Oratorii Fanensis
Presbyteri, Scripturæ Selectæ**

Speranza, Giuseppe

Coloniæ Agrippinæ, 1659

61. De utilitatibus, quas ex Congregationibus referunt Congregati.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44265

omnibus tulerunt mixturas, ut condirent corpus Domini, &c. Sic, sic & vos venire saltem nocte, &c. Quis scit, annon forsitan & audacter confiteamini spirituales vitam esse verè nobilium, quin eam solam esse veram ingenitatem, in qua servitus Christi comprobatur? Si Nicodemus sis, nocturnus ille Deicultor, inquit Nazianzenus, funebribus unguentis ipsum unge. Ubi Nicetas: Unguentis Domini corpus ad sepulturam perfundit, qui sermones, & disputationes p̄e tractat, easque fundit odore stillantes, & redolentes.

Neque huc adferatur excusatio, quòd domi possit quisque huic recessui vacare. Duas præsertim molestissimas plagas Ægyptus passa est, ranarum unã, muscarum alteram. Ranas tantas, ut fluvius ebullire videretur, tanto numero eas effundens, ut impleant plateas, ac vias, domos, cubicula omnia, vel farnos, &c. omnesque recessus Item, *Ecco ego mittam in te, & omnes seruos tuos, & in populum tuum, & in domos tuas, omne genus muscarum, & implebuntur omnes domus Ægyptiorum muscis diversi generis, faciamq; mirabilem in die illa terram Gessen, in qua populus meus est, ut non sint ibi musca, ne scias, quia ego Dominus in medio terra.* Gregorius Magnus, & Nyssenus, & D. Bernard. per ranas, secularis strepitus intelligunt, per muscas, importunas cogitationes. Hæ rana domi ubique audiuntur. Secedite quòd vultis, ranas coaxare audietis. Musca ibidem gravissima, ac molestissima diversarum cogitationum, &c. Solum in Gessen, in Ecclesia, in Oratoriis non sunt muscæ: quinimò tanta est quietas, ut verè cognoscere possit Deum adesse, &c.

Et ostium lateris ad orationem. Hebr. Et ostium cubiculi ad quietem. O quam verum est!

Orare vel domi possumus, dicunt, sed hominam, doctrinamque audire non nisi in Ecclesia possumus. Te homo decipit: nam et si domi quoque orandi est facultas: tamen fieri non potest, ut domi tam bene ores, quàm in Ecclesia, ubi tot Patres, ubi clamor felici societate excitus,

&c. Est enim in huiusmodi plus aliquid, v.g. concordia, conspiratio, copula amoris, & charitatis, Sacerdotum clamores. Præsumt enim ob eam rem Sacerdotes, ut populi orationes, quæ infirmiores per se sunt, validiores illas complexæ simul in Cælum evehantur. Adde, quod locus ipse sæpè devotionè orandi excitat. Præterea Ecclesia est locus magis orationis proprius. Adest præsentia realis Sacramenti, Angelorum societas, &c. *Egressus fuerat Isaac ad meditando in agro inclinatus iam die. Sept. Egressus est Isaac exerceri in campo ad vesperam.* Bonum exercitium post exercitia, &c. Sibi campam oratorium faciebat, &c. Deus noster non est inventus inter cognatos, & notos, sed in templo, &c.

De utilitatibus, quas ex Congregationibus referunt congregati.

PUNCTUM LXI.

ERant discipuli congregati, &c. *Eligite ex vobis virum, & descendet mecum ad singulare certamen, &c.* Studium inimici est separare à castris, ut solum facilius interimat. *Percusserunt viros Laie in ore gladii, eo quòd cum nullo hominum haberent quicquam societatis. Va soli, qui si ceciderit, non habet sublevantem se, ut habent congregati ex sermone sublevante, ex aliorum exemplo, &c. Habent enim animum societatis, si unus ceciderit, ab altero succitur.*

Ubi duo, vel tres congregati fuerint in nomine meo, ibi sum ego in medio eorum. D. Gregor. Si ergo adesse dignatur, ubi duo, vel tres fuerint, quanto magis non deerit, ubi plures convenierint? Item: *Si duo ex vobis consenserint super terrã, de omni re, quancumq; petierint, fiet illis à Patre meo.* Ubi Sanctus Hilarius. In tantum, inquit, humanæ

Naz. cit. loc. Nicet.

Exod. 8.

D. Gregor. t. 28. n. 1 lib. de vit. Moyf. D. Bern. in Cant. ser. 44.

Exod. 41. Hebr.

D. Chryf. hom. 3. de incompreh. Dei nat.

Genes. 24. Septuag.

Ioan. 20. 1. Reg. 17.

Judic. 19. Congregationis sacrarum emolumenta. Eccl. 4.

Matth. 18. D. Gregor. ep. 112.

D. Hil.

humanæ pacis concordiæ Christus stuit, ut unitatis merito omnia, quæ à Deo præstanda sunt, impetranda esse confirmet: quòd si duo consentientes impetrant, quid plures? Impossibile est multorum preces non exaudiri, &c.

Iudith. 4. Interlin. *Clamauerunt ad Dominum Deum Israël unanimiter.* Interlin. Quod charitatis unanimitate petitur eisdem impetratur.

2. Paral. 20. Vbi piissimus ille Rex Iosaphat vidit contra se congregatos filios Moab, & filios Amon, totum se contulit ad rogandum Dominum. Sed quoniam id apparatu? Orantium Congregatione. *Communis orationis vim expertus Iosaphat.* Congregatusq; est Iudas ad deprecandum Dominum. Et infra: Omnis verò Iuda stabat coram Domino, cum parvulis, & uxoris suis.

Theodoretus. Quod expendens Theodor. citatus in Gloss. Hæc ait, cum dicerentur à Rege, tota stabat multitudo cum clamore Deo supplicans: Deus autem misericors soluit cœtum bonorum promissione.

Ion. 4. Ionæ ultimo: Non parcam, inquit Deus, Ninivæ civitati magnæ, in qua habitant plures centum viginti millia hominum, quæ nesciunt, quid sit inter dexteram, & sinistram suam? id est, simplices, & sine dolo, vel juxta Theophylactum, infantes, quorum lacrymæ apud clementissimam Deum sunt preces: Sed quoniam potissimum innumerus populus, sic dixerim, veniam extorsit, ac vim effecit? Ipsa unione precum. Effecta est tota civitas (inquit S. Ephrem) velut corpus unum.

S. Ephr. de Ion. Proph. Et congregatus si convenius, ut essent parati in prælium, & ut orarent, & peterent misericordiam, & miserationes. Carbores igniti, &c.

1. Mach. 3. Bonorum societas quid præstet, Matt. 13. Ne forte colligentes zizania, &c. Act. 27. uoi Paulo donata: sunt tot animæ naufragio periturae. 1. Reg. 19. Saul misit histores ad rapiendum David in Ramatha: qui cum reperissent ibi cuneum Prophetarum, inter ipsos & ipsi prophetaverunt; cumque alios: & alios misisset, idemque contigisset, venit ipsemet Saul, qui inter Prophetas cum fuisset, & ipse prophetavit, &c. Cum sancto sanctus eris, &c. Hinc Bernard. apostrophe ad Thomam extra

Matth. 13. Act. 27. 1. Reg. 9. Societas bonorum quantum boni præstet.

Psal. 17. D. Bern. ser. 6. de Ascen. cœtum Apostolorum: Falleris, Thoma sancte, falleris, si videre Dominum speras ab Apostolorum collegio separatus. Non amat veritas angulos, non ei diversoria placent, in medio stat, id est, disciplina communi, communibus studiis delectatur. Post dies octo erant discipuli congregati, venit Iesus. Tunc tunc apparuit. Hinc D. Cyrilius colligit antiquissimum D. Cyril. lib. Congregationum morem. Tunc igitur, ait, sanctæ Congregationes die octavo in Ecclesiis fiunt, & foribus, sublimiore modo, clausis visibiliter simul, atque invisibiliter Christus omnibus apparet. Sed nostræ præsertim Congregationis perantiquum exemplar jam nunc recens D. Philippo ostensum in monte Romano à Tertulliano graphicè descriptum audiamus. Coimus, inquit, in cœtum, & aggregationem, ut ad Deum quasi manufacta preceationibus ambiamus orantes. Hæc vis Deo grata est: oramus enim pro Imperatoribus, pro ministris eorum, ac potestatibus, pro statu sæculi, pro rerum quiete, &c. Coimus ad literarum divinarum commemorationem. Si quid præsentium temporum qualitas aut præmonere cogit, aut recognoscere, certè fidem sanctis vocibus pascimus, spem erigimus, fiduciam firmamus, disciplinam præceptorum nihilominus iaculationibus densamus (quod nos agimus, Dei gratia, tot familiaribus cohortationibus) Ibidem exhortationes, castigationes, & censura divina. (Disciplinatio, & culpa cum correptionibus) Modicam unusquisque stipem, menstrua die vel cum velit, & si modò possit, apponit. (Convictus ex symbolo.) Fratres dicimur, & habemur, quia unum Patrem Deum agnoscimus, qui unum Spiritum bibimus sanctitatis, qui de uno utero ignorantia ejusdem ad unam lucem expiravimus veritatis. Fratres etiam sumus ex ipsa substantia familiari, quæ penes alios ferè dirimit fraternitatem. Animo, animaq; miscemur, nihil de rei communicacione dubitantes, omnia indiscernant apud nos. Non prius discumbitur, quam oratio ad Deum prægustetur.

Congregationes sacra tempore Tertull.

Fraternitas primorum Christianorum.

eur. (Oratio ante cœnam.) Bibitur, A
quantum pudicis est utile. Ut quisque
de Scripturis sanctis, vel de proprio inge-
nio potest, provocatur in medium. (Du-
bia ad mensam.) Fabulantur, ut qui sciât
Dominum audire. (Recreatio.) Inde
disceditur, non in carervas cœnionum,
neque in classes discursationum, sed ad
eandem curam modestiæ, & pudicitia,
ut qui non tam cœnam cœnaverint,
quàm disciplinam. Hoc tandem sumus B
congregati, quod & dispersi: hoc univer-
si, quod & singuli: neminem lædentes,
neminem contristantes. Cum boni, cum
probi cœcunt, cum pii, cum casti congreg-
antur, non est factio dicenda. Hucusq;
Tertull.

Psal. 113.

Jam verò utilitates, quæ ex Congre-
gatione proveniunt, quis enumeret? Ec-
ce quàm bonum, & quàm jucundum habita-
re fratres in unum! Quasi diceret: Ex se
latè patent utilitates maximæ, tum ex
vulnere fraternæ charitatis, tum ratione
exercitiorum, in quibus sese exercent;
tum Regularum, quibus voluntariè con-
striciti sunt Fratres. Sicut unguentum in
capite. Hebr. Sicut oleum illud optimum.
Gratiam nimirum congregatorum com-
parat unguento, oleoque sacerdotali.
Quare? Quia multos vel seculares ex
his videre est æqualis, & plerunque ma-
joris sanctitatis, ac perfectionis, quàm
ipsi sunt Sacerdotes: Hic enim in proprio
secularium habitu, Religiosorum vitam,
virtutemque æmulantur: & qui habitu,
ob status sui qualitatem, Religiosi esse
non possunt, animo, moribusque Reli-
giosi existunt, ac in suo statu obedientiã,
humilitatem, charitatem, cæterarumq;
virtutum actus exercent, quibus exerci-
tationibus aliqui ad altissimos perfectio-
nis gradus pervenerunt. Ex his plurimi
ex Congregationibus secularium.

Congregatio-
num piarum
utilitas mul-
tiplex.

Ecl. 4.

Unde profectus hic? Ecclesiasticus ait,
ex emolumento societatis. Quodnam?
Videre illud frequentiore ad Sacramen-
ta, est emolumentum societatis: alium
eam penitentiam agentem, est emolu-
Speranza Scriptura selecta.

mentum societatis: illum sic devotè
Missæ assistentem, ac servientem, emol-
umentum societatis. Si ceciderit, ha-
ber sublevantem se: Confessarius suble-
vat, adhortatio sublevat, pauca illæ Re-
gulæ sublevant: quisq; dum alium con-
fidentius corripit, sublevat: Fratrum ex-
empla sublevant. Animalia illa non so-
lum seipsa alis, sed etiam se invicem per-
cutiebant. Gregor. Ala sua me percutit,
qui exemplo sanctitatis propriæ me ad
melius arcendit. Sunt itaque Fratrum
exempla percussiones alarum, &c.

Ezech. 8.
D. Greg.

Hoc & Job: *Respiciet homines, & dicit:*
Peccavi, hoc est, videbit devotionem ejus,
qui homo est, ut ipse, juvenis, ut ipse, no-
bilis, artifex, ut ipse, compungetur, dicit.
Peccavi. Sed *Va soli, quia si cecideris, non
habet sublevantem se.* O quàm malè aliqui
nullum vinculum volunt, ut viri Laici,
nullam legem recipiunt, rumpunt vin-
cula, dicunt: Non serviam; sapiunt re-
proborum stultitiam. Iustorum est leges
velle: *Legem pone mihi, Domine, & Homo,*
ut aliquid boni faciat, eger aliquando ali-
quã obligatione, qua excitetur, præmo-
neatur, &c. qui cum nullo hominum so-
cietatem habere vult, nulli Congrega-
tioni nomen dare, observetur, ut vivit.
Quid mirum, quod gladio spirituali, si
non materiali occumbit? si contumelia
laccessus, contumeliosè responderet? In
nulla Congregatione didicit actus man-
suetudinis, patientiæ, humilitatis morti-
ficationis, &c. *Va soli.* Hæc autem exer-
citia nunquam intermittenda sunt. *Vbi
duo, vel tres congregati fuerint in nomine meo,*
&c. Si venit Deus inter hos paucos, tu
quia plures aliquando non sunt, non ve-
nies? Cave: Diabolus enim nihil magis
curat, quàm te cum Thoma à bonorum
collegio separare, solum te quaerit.

Congregatio-
nes sacras qui
sugunt, in
multa mala
incurrunt.
Psal. 118.

Aristoteles: Si quis est, qui congressus,
& societates hominum ferre non possit,
aut nullo egeat, quod se ipso contentus
sit; hic profectò in parte civitatis non est
habendus, quare aut bestia, aut
Deus.

Arist. 1. 1. de
Repub. c. 2.

Hc

Quan-